

Dosarul nr. 2ra-93/23
2-20045141-01-2ra-20012023

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) M. Țurcan
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) A. Malîi, L. Pruteanu, V. Cotorobai

Î N C H E I E R E

22 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către ÎMGFL nr. 21 (în procedură de faliment),

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de ÎMGFL nr. 21 (în procedură de faliment) împotriva lui Grumeza Sergiu, Grumeza Angela și Cutovaia Oxana cu privire la încasarea în mod solidar a datoriei pentru consumul energiei termice,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2022,

c o n s t a t ă :

La 04 mai 2020, ÎMGFL nr. 21 (în procedură de faliment) a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Grumeza Sergiu, Grumeza Angela și Cutovaia Oxana cu privire la încasarea în mod solidar a datoriei pentru consumul energiei termice.

În motivarea acțiunii, reclamantul a menționat că potrivit informației privind situația despre achitarea serviciilor comunale din 01 martie 2020, pârâții au acumulat o datorie în mărime de 30 210,65 de lei.

ÎMGFL nr. 21 (în procedură de faliment) a solicitat, inclusiv prin cererea de concretizare a pretențiilor (f. d. 15-16 Vol. I), încasarea în mod solidar de la Grumeza Sergiu, Grumeza Angela și Cutovaia Oxana a sumei de 27 730,82 de lei cu titlu de datorie la consumul energiei termice pentru perioada 01 aprilie 2017 – 01 aprilie 2020 și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 09 noiembrie 2021, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de ÎMGFL nr. 21 (în procedură de faliment).

S-a încasat în mod solidar de la Grumeza Sergiu, Grumeza Angela și Cutovaia Oxana în beneficiul ÎMGFL nr. 21 (în procedură de faliment) suma de 27 730,82 de lei cu titlu de datorie la consumul energiei termice pentru perioada 01 aprilie 2017 – 01 aprilie 2020.

S-a încasat în mod solidar de la Grumeza Sergiu, Grumeza Angela și Cutovaia Oxana în beneficiul statului suma de 831,92 de lei cu titlu de taxă de stat.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2022, s-a admis apelul declarat de Grumeza Sergiu, Grumeza Angela și Grumeza (Cutovaia) Oxana, s-a casat hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 09 noiembrie 2021 și s-a emis o nouă hotărâre, prin care:

S-a respins cererea de chemare în judecată depusă de ÎMGFL nr. 21 (în procedură de faliment).

Pentru a se decide astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că potrivit listei de calcul și achitare a energiei termice pentru locul de consum în care locuiesc pârâții, la situația din 01 aprilie 2020, sunt înregistrate datorii la energie termică în mărime de 48 130,81 de lei.

Totodată, instanța de apel a stabilit că prin hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Central din 29 ianuarie 2020, s-a admis parțial cererea de validare a popririi înaintată de lichidatorul ÎMGFL-21, Sacaliuc Igor împotriva terților popriți Grumeza Sergiu, Grumeza Angela și Cutovaia Oxana, s-a validat parțial poprirea și s-a încasat în mod solidar de la ultimii în beneficiul ÎMGFL nr. 21 datoria pentru energia termică și apă caldă formată până la data de 1 aprilie 2017 în mărime de 20 399,99 de lei.

La fel, instanța de apel a concluzionat că pretențiile înaintate față de pârâți privind încasarea datoriei pentru consumul energiei termice, sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse.

Or, pârâții au demonstrat cert și indubitabil, că ÎMGFL-21 a prestat un serviciu necalitativ și, chiar dacă a fost informată despre acest fapt, existând în acest sens și prescripția SA „Termocom”, nu a întreprins nici o acțiune sau măsură pentru a remedia situația și drept urmare, nu poate pretinde plata pentru serviciul necalitativ prestat.

Prin urmare, ÎMGFL-21 nu poate pretinde de la Grumeza Angela, Grumeza Sergiu și Grumeza (Cutovaia) Oxana încasarea sumei pentru un serviciu care este evident necalitativ.

La speță, instanța de apel a relevat că existența deficiențelor, care au ca consecință prestarea unui serviciu extrem de necalitativ, a fost recunoscut atât de prestatorul de serviciu termic SA „Termocom”, cât și nemijlocit de gestionarul blocului locativ ÎMGFL-21, ultima având obligația de a verifica, urmări și asigura gestionarea rețelelor interne ale blocului de locuit și a garanta calitatea serviciului de energie termică în fiecare apartament, după ce acesta a fost livrat la bloc.

La 06 ianuarie 2023, ÎMGFL nr. 21 (în procedură de faliment) a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii instanței de fond.

Recurentul ÎMGFL nr. 21 (în procedură de faliment), în motivarea recursului a invocat că la examinarea cauzei, instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material.

De asemenea, a menționat că instanța de fond întemeiat a dispus încasarea de la pârâți a datoriei pentru consumul energiei termice pentru perioada 01 aprilie 2017- 01 aprilie 2020, în situația în care pârâții aveau obligația de plată, cu atât mai mult că ultimii nu au contestat facturile de plată, acestea fiind prezumate legale până la proba contrară, iar contra argumentele acestora nu mai sunt opozabile față de creditor.

Or, pârâții au acceptat prestarea serviciilor și au beneficiat fără întreruperi pentru această perioadă de servicii de alimentare cu energie termică, au primit pentru achitare plăți lunare pentru consumul energiei termice curente, însă nu au achitat regulat contravaloarea acestora, acumulând o datorie în mărime totală de 27 730 lei.

Astfel a specificat că constatările instanței de apel nu conțin o argumentare clară, care ar fi bazată pe suportul probatoriu existent la dosar, fapt ce a dus la emiterea unei decizii neîntemeiate.

La 20 ianuarie 2023, instanța de recurs a expediat în adresa intimaților copia recursului, fiind recepționat de către Grumeza Angela și Grumeza Serghei la data de 03 februarie 2023, conform avizului de recepție (f. d. 47 Vol. II).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 23 iunie 2022.

La 08 noiembrie 2022, instanța de apel a expediat în adresa părților decizia motivată, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 06 ianuarie 2023, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de ÎMGFL nr. 21 (în procedură de faliment), nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de ÎMGFL nr. 21 (în procedură de faliment).

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh